

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonaë, 1673

Dubium 28. An Monasterium succedat novitio morienti & professio ante
tempus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

hominem natum parentibus rusticis, qui
 probus & virtuosus, meliorem esse, &
 maiori comendatione dignum præ alio
 Nobili, & aequè bono, seu virtuoso, quia
 natus parentibus vilibus, declinat
 naturaliter in deterius *l. quid si nolit. ff. de
 edict. §. mancipium.* quod secus est in
 Nobili, quia habet exemplum & stimu-
 lum Avorum, unde non mirum si virtu-
 tem sequatur, magnum verò in rustico,
 quia naturam vincit.
 Atque ex his omnibus concludo & di-
 cendum, Abbatibus Monasteriorum, quæ sibi
 vendicavit Nobilitas posse in il-
 lis recipere non Nobiles, absq; ulla alia li-
 cencia, & non obstantibus quibuscunq;
 conditionis consuetudine, vel privilegijs in
 illis, quæ præter naturam facientibus. Tum
 1. quia licet
 in 3. pollicentur statuto, etiam confirmato à
 Superiori, & sine illius consensu, quan-
 tum ad jus commune, ut docent
 in 3. pollicentur, cap. quoniam. de prob. p. 1. num. 21. 2.
 in 3. pollicentur, c. conquestus. de usur. nu. 12. Et Barth.
 in 3. pollicentur, c. de testa. & l. omnes populi. ff. de
 test. & par. Ad eod. ut etiam in correctorijis,
 & interrogatorijs fiat extensio propter eju-
 smodi reditum, ut multis probant præ-
 dicti Authores, quia censetur favorabi-
 lis. Et cessat inconueniens, quod aliàs
 non posset, ut tradit Oldrad. conf. 83.
 Et hoc ipso aliqua reputantur probabi-
 lia, quæ nos reuocant ad antiquum sta-
 tum. *l. filio quem pater. ff. de lib. & posth. Ubi
 dicitur Socin. conf. 145. vol. 1.* Recipere
 autem indifferenter Nobiles & non No-
 biles in Monasterijs, de quibus agimus,
 est redire ad antiquum eorum statum, &
 ad præcommunem Ordinis & Regulæ legu-
 & canonum; ergo & c.
 Tum secundo, quia conditiones apposi-
 tæ ad aliquem actum contra leges, vel
 edictum Imperatoris, vel illorum deluso-
 ria habentur pro non appositis, & non ob-

ligant, *l. 14. ff. de cond. inst.* At conditio No-
 bilitatis in Novitijs recipiendis, est con-
 tra legem seu Regulam Ordinis, & men-
 tem supremi in eo Legislatoris Sancti Be-
 ned. Ergo similiter non obligat, sed illa
 postposita possunt per omnia Monasteria
 indifferenter omnes recipi.

Tum tercio, quia ut ait Iurisconsult. *in 52
 l. ut gradatim. ff. de mun. & honor.* *Esti lege
 municipalis caveatur, ut præferantur in honori-
 bus, certæ conditionis personæ, attamen scien-
 dum est, hoc esse observandum, si idoneæ sint.* At
 qui cum experientia doceat, paucos in-
 veniri Nobiles idoneos voluntate, hoc
 est qui velint secundum suam Regulam &
 Professionem vivere, ideo absq; ullo re-
 spectu Nobilitatis debent alij recipi.

D U B. XXVIII.

An Monasterium succedat Novitio morienti
& ante tempus ordinarium Professo?

Ad c. idem 19. v. Pius n. 5.
SUMMARIUM.

- 1 Monasterium succedit secundum leges suo Professo.
- 2 Quæ tamen leges in aliquibus locis non recipiuntur.
- 3 Professio facta ante annum Novitiat. tenet, ubi
Trid. non servatur.
- 4 De jure succedendi Monasterij variae opiniones.
- 8 Quæ discernuntur.
- 5 Pius V fecit licentiam morituris profitendi ad
effectum solum indulgentiarum.
- 6 Professus tempore sibi à jure vel privil. concesso,
non potest dici ante tempus professus.

DUbi hoc oritur ex privilegio Pii
 V. De quo ibi fit mentio; Solvendo
 autem huic dubio, ego præmitto primò.
 Quòd sicut ego alibi notavi Religiosas
 succedere suis agnatis ita & Religioso in-
 testato ante Professionem statim eà fa-
 ctà succedere Monasterium in ejus bona,
 Autb. ingressi & Auth. si. qua mulier. C. de sa-
 cros. Eccl. Auth. nunc autem. de ep. & cler. &
 l. fin. eod. Quæ sunt canonizata in c. quia
 ingredientibus & seq. 19. quæst. 3. In quibus

R r 2 locis

REGIA
 LARINI
 ET
 ENTARIA
 REGILAS
 LLARILAS
 TOLIC
 III
 B

locis ita passim tenent Jurista, quos sequuntur Navarr. *com. 2. de regul. & in c. nō dicatis. 12. q. 1. Clar. 9. testamentum. quest. 28. Tusch. v. testari. concil. 104. Angel. v. Religiosus. nu. 51. Sanch. in decal. lib. 7. cap. 13. Molin. to. 1. de iust. d. 140. & Lugo. to. 2. item de iust. d. 3. sect. 9. Verum, quemadmodum item ego dixi suo loco, Regulares in multis locis per privatas Principū leges excludi à Successione suorum, sic & nunc dico de Monasteriis, & ea per eandem leges prohiberi succedere Monachis v. g. in Gallia, ut refert Mansuet. in rubr. de success. 9. item pro consuetudine. Guilel. Bened. in repet. c. Raynuitus. de testa. v. uxorem. p. 1. num. 224. Et Rebuff. in proem. const. Reg. in Gloss. num. 21. & 24. Et sic dubium propositum procedit respectu eorum locorum tantum, in quibus non fuit derogatum juri communi per privatas leges.*

3 Præmitto secundò, quòd licet ex dispositione Trident. irritæ sint Professiones factæ ante evolutum annum integrum Novitiatus, jure tamen antiquo secus est, quia ex consensu partium, & maximè Novitij licebat olim in Ordinibus non Mendicantibus ad arbitrium breviare tempus. c. ad apostolicam, de Regul. & cap. constitutionem, eod. in 6. Quam dispositionem etiam nunc valere in Provinciis, in quibus Trident. non fuit receptum, affirmat Navarr. lib. 3. cons. 28. de Regul. Less. lib. 2. de iust. c. 41. dub. 7. & alii. Unde consequenter dubium propositum non venit intelligendum, nisi de Provinciis, in quibus Trid. fuit receptum. Atque his præmissis, quod jam attinet ad ejus solutionem.

4 Lašana to. 1. qq. Reg. cap. 25. respondet, cautè in hoc esse procedendum, quia (inquit fertur (licet nō authenticè) contrarium esse decisum à S. Card. Congreg. Barb.

autem in collect. bull. v. monialu r. c. p. 2. ipsam authenticam decisionem quam emanatam affirmat an. 1622. Nov. Addit. Roder. to. 3. qq. Reg. 15. a. V. concessisse morituris Professionem effectum consequendi indulgentiarum solum, non verò ut Monasterium ipsis succedat. Imò nec potest hoc concedere, vel intendere tandem quidquid sit de intentione Professionis Pii V. Eman. Sà. v. Religi. affirmat hoc privilegium non potest locum habere, eò quòd sit à Grego. revocatum una cum omnibus aliis V. concessis.

Sed his non obstantibus, contra partem tuentur Sanch. in op. mor. p. 5. cap. 4. Zanard. p. 2. cap. 17. Cotelsum. mar. magnit. 23 cap. 14. Aulon. Dian. v. professio. nu. 8. Et alii, quorum non est probabilem putat Lašana ratio est, quia licet supponatur Professio hoc ut Monasterium succedat, non tamen supponitur, quo tempore ipsa Professio debuit esse facta. Quia Professio est quid consequens ad Professionem, adeò ut posito tali antecedente quatur necessariò tale consequens.

Et quidem verum est Pium V. concessisse morituris Professionem, tantum ad effectum solum indulgentiarum attamen, quia jura volunt ut Monasterium succedat Professo, ideo quocumque tempore, vel quomodocumque aliter professus, dummodo verè & validè cedit Monasterium, non virtute privilegii, sed juris communis volentis Monasterium succedat suo Professo, nihil spectat ad leges de tempore, nec ceat facere professionem, ut inter cetera Profellum in articulo mortis posse dici per anti. pationem profellum. Quia sicut jus commune

annis annum integrum, seu terminam
ad Profesionem, ita Pius V. asig-
avit infirmis articulum mortis, unde
is articulus venerit, dicendus est No-
tus professus suo & legitimo tempore,
est sibi praefixo, & consequenter ad-
debet Monasterium ad successio-
nem. Quin etiam Cign. in Auth. si qua mu-
tetur. de sa. ros. Eccl. Jul. Clar. lib. 3. sent. 8.
num. 28. & alij absolute vo-
cavit Novitio, morte praevento, & qui
fecit Profesionem, succedat simili
Monasterium.

In hac autem opinionum varietate
reputo primò de ea, quam tenet Sa-
mpliçiter falsam, falsum est enim
Gregor. XIII. revocasse omnia concessa
pro V. pro quo vide dicta dub. 7. Quan-
tò verò ad opinionem Rod. vera est, sed
illam, quòd inferri ex illa, ut constat ex
Glossis. Quantum ad opinionem Cigni est
improbabilis, & non caret sua probabilitate.
*) quamvis oppositum mihi videatur
in illando in puncto juris. Et illam
tenent Gloss. cap. in praesentia. de prob.
caus. eod. Nayar. t. non dicatis. 12. quest.
& com. 1. de Regul. nu. 49. Et Molin. 10.
d. 109. tract. 2. d. 140. Unde mediam
sententiam sequens amplector opinionem
Sanch. Confett. & aliorum, de
quibus superius.

De privili. de privili. causa piz pag. 70.

D U B. XXIX.
An Abba Casinensis debeat precedere om-
nes Abbates Ordinis S. Benedicti?

Ad c. 21. v. ubi nota fect. 3.

S U M M A R I U M.

Proprietas aliqua temerè effusa de S. Bened.
Abba Casin. precellit omnibus.
Abba Casin. non precellit inter alios.

- 5 Imò omnium Pater & Caput.
- 7 Vbi varij tituli dati Mon. Cassin.
Sanctus Benedictus fuit Caput sui Ordinis.
- 8 Et Abbas Casin. est eius Successor ibid. ob id eo-
dem honore dignus.
- 9 Ant. qui tunc est iustus titulus praecedentia.
- 11 Omnes praerogativae quorumcunque Monaste-
sunt in Cassin.
- 12 S. Bened. revelatione divina venit Cassin. co-
mitatus corvis, & Angelus, & rupes ei celsi, & 16.
- 30 Fuit Apostolus.
- 13 Monasterium Cassin. commendatur à loco.
- 18 A Feudis.
- 20 A Dominio temporali.
- 29 Habet Sedem Episcopalem.
- 32 Floruit, & floret viri eruditus.
- 19 Abbas Casin. investiebatur olim per sceptrum.
- 26 Et erat Vice-Imperator.
- 19 Sedebat ad dexteram imperatoris, & signis re-
galibus utebatur.
- 33 Rei Majestatis non obtinebant veniam, nisi de
eius consensu.
- 42 Habet titulos varios honorificos.
- 44 Est Caput Ordinis S. Benedicti.
- 50 Abbas abbatum.
- 43 Et omnes ei cedunt.
- 53 Eius praerogativae fundantur in iure patriae po-
testatis.
- 54 Habet privilegia omnium abbatum.
- 57 Potest intervenire in omnibus causis Monaste-
riorum.
- 58 Potest saluari titulo Principis & Altez. &c.
- 60 Monachus Casin. competit praecedentia per to-
tum Ordinem.
- 63. Monasterium Casin. non venit in edictis nomi-
ne Ordinis.
- 70 Sicut nec alia Monasteria, quae sunt capita suo-
rum Ordinum, eorum nomine veniunt.
- 64 Roma non venit nomine Italiae.
- 66 Nec civitas Episcopalis nomine Diocesis, aut Re-
gula nomine regni.

i Nega-

REGIA
LARIUM
ET
ENTARIA
REGILAS
LLARIS
TOLICE
III
B